

Сценарий

за провеждане на нетрадиционна родителска среща „ЗАЕДНО” с ученици, родители и учители от II СОУ „Проф. Никола Маринов” град Търговище

Водещ: Добър вечер! Добре дошли на всички! Тази вечер ние, учениците от IX б кл., ще бъдем домакини на нашата среща между ученици, учители и родители. Нарекохме я ЗАЕДНО. Защото знаем, че сме по-силни, когато сме заедно. Една древна мъдрост гласи: «Когато изкачиш един връх, не мисли, че си победил планината. Победил си себе си.» Ние вече покорихме нашите първи върхове, но ни чакат още много.

Водещ: Започнахме учебната година плахи, несигурни, тъй като не всички се познавахме. Очаквахме нови приятелства - и ги намерихме. Сега вече сме по-уверени и по-спокойни. Дойде и времето за равностетка. Как завършихме първия учебен срок – това ще разберем от презентацията на Ивелина. */Презентация „Дневникът говори“/*

Водещ: Често ни обвиняват нас, младите, че нямаме ценности. Това, което ни различава от поколението на нашите родители е, че ние изграждаме своята житейска перспектива около една-единствена, доминираща ценност - и това е успехът. Лидия изготви презентация за нашите успехи и радости. */Презентация „Заедно“/*

Водещ: Ние обичаме изкуството, защото сме уверени, че то ни прави по-добри. Обичаме поезията, обичаме музиката, обичаме да рисуваме, да танцуваме... Тази вечер сме подготвили нашата класова продукция. Ще чуете много стихотворения, есета, разкази. Ще ни видите в различна светлина. За начало ще чуете изпълнението на.....

Водещ: Времената се менят, променят се интересите и ценностите на хората. А дали мечтите на родителите ни са били като нашите? Своите мисли по темата за мечтите споделихме в нашите стихотворения и есета, които ще чуете.

Водещ: Ние сме на 15 години. И всички ни казват колко много още има да видим. Казват ни, че бъдещето е пред нас и трябва да потърсим най-доброто за себе си. За нас най-доброто е нашето семейство, нашият град, нашата родина България! Тази земя ни позволява да усетим, че съществуваме, да разберем смисъла на подвига и героизма на нашите деди, красотата и звучността на българското слово. Вярвам, че и вие ще почувствате патриотизма на нашите млади любители на словото. Да чуем техните творби.

Водещ: Ние искаме всичко да видим, всичко да чуем, всичко да опитаме, всичко да почувстваме. Понякога поведението ни е неконтролируемо, дори често правим някои неща, които никак не се нравят на възрастните – крещим по коридорите на училището и по улиците, смеем се без причина, постоянно “боботим” в часовете и много други. За нас това е ежедневието. Нещо напълно обикновено. И разбира се - всичко това е причина за конфликт с родители, учители, по-възрастни хора. Може би ще открием причините за това наше поведение в текстовете на нашите съученици.

Водещ: Да си на 15 години е хубаво, защото започваш да се интересуваш от забавленията, от насладите, от различните емоции и тайни, които животът предлага. Любовта завладява за първи път сърцето ти и го изпълва с трепет и нежност. Тази любов може да бъде заменена от болка, разочарование и разбити надежди. Тогава забравяш за сладките мигове на младостта и ти се иска да се върнеш обратно към детството - там, където игрите бяха единственото ти задължение. Своите размисли по темата за любовта ще споделят някои от нашите съученици.

Водещ: Ще чуем изпълнението на.....

Водещ: Всеки от нас е надарен с дарбата да променя света към по-добро. Не непременно като променя законите и порядките; не непременно като направи епохално научно откритие, като остави трайна дия в изкуството или впише името си в историята на света. Ако днес сме предизвикали поне една усмивка, ако сме изслушали и утешили някого, ако сме му вдъхнали увереност и сме върнали вярата му в доброто в света, значи денят ни не е минал напразно. Една топла дума, един мил поглед, един акт на доверие, един жест на съпричастност, малко поощрение, знак за подкрепа...

Водещ: От името на родителите

Водещ: Драги родители, уважаеми учители, нашата среща е към своя край. Надяваме се, че предизвикахме у вас различни размисли и емоции. Когато си на 15 години, животът е сладък, но и сложен. Ние сме на границата между детството и младостта. Трудно е да загърбим безгрижните години, трудно е да пораснем и да станем самостоятелни. Трябва да съумяваме да се предпазваме от опасностите на живота, от враговете, от провалите.

Водещ: И ако вие, нашите родители и учители, се опитате да погледнете света с нашите очи, ще ви бъдем признателни. Не искаме много - искаме да ни гледате с обич и доверие. Искане да се чувстваме значими и обичани. Искане и вие да сте спокойни и сигурни в нас. Вярвайте ни! Ще успеем, защото сме ЗАЕДНО!

Водещ: А сега ще танцуват ... С техния танц благодарим на всички, които ни уважиха с присъствието си и - до нови срещи!